

visning. Jeg tror ikke med al Værdi for, hvorledes Forholdene kunne være nogle Steder, hvor man traditionelt er knyttet til Befolkningen, at man kan sige, at der er mange Steder, hvor der er saadanne patriarkaliske Forhold til Stede, og jeg tror, der er mange Steder, hvor det heller ikke kan indspores saa ganske let igen. Imidlertid vil jeg sige: Er det til Stede nogle Steder med en saadan Magt, at det virkelig gør sig gældende og kan trænge igennem, saa behøver man jo hverken at have det ene eller det andet, saa behøver man hverken at gaa til Alderdomsforsørgelseslove eller til Sygekasseloove; thi man har det da ikke behov, man kommer igennem uden dem. Det kan jo være ganske enkelte Steder undtagesvis, hvor man er saa heldig stillet, og der behøver man ikke at ty til disse ny, efter det ærede Medlems Mening ikke efter min Mening — det er jo ofte nok udtalt — mindre heldige Love. Men de Steder, hvor man ikke er saaledes stillet — og det turde være mange Steder — der er man nødt til at gaa til en saadan Lovgivning — det er erkendt fra mange Sider — og der tror jeg, at en saadan Lov om Sygekasser er en af dem, der trænges haardest til. Jeg maa altsaa meget bestemt fraraade, at man fører det ærede Medlem i at stemme for, at Kørselsparagraffen udgaar. For Resten kan jeg jo godt erkende, at den Motivering, som fra det ærede Medlems Side blev forslaget til Del, viser, at det ærede Medlem mener, at Befolkningen virkelig skal have det saa godt som muligt, men jeg tror, at praktisk set vil Befolkningen have bedre af, at vi vedtage denne Bestemmelse, i Stedet for at vi stemme den ud.

Der er stillet et Par Underændringsforslag af den ærede Ordfører, som jeg ganske kan tiltræde.

Jeg anser det ikke nødvendigt at gaa ind paa Entelthederne i de tilbageværende Ændringsforslag, som jeg i det hele kan slutte mig til; kun maa jeg udtale, at naar et Mindretal ikke har tiltraadt Ændringsforslag Nr. 39, anser jeg det for ganske nødvendigt, at man lader disse 2 Punkummer af Paragraffen udgaa. De gaa nemlig ud fra en meget for fri Disposition over Sygekassernes Reservecfond, som ingenlunde kan findes heldig. Jeg maa altsaa

tilraade, at man her, som helt igennem, følger Udvalget. Jeg bør endnu gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for København, som sidder paa Sekretærpladsen (Fussing), skønt den ærede Ordfører alt har udtalt sig. Det er ganske rigtigt, at i Regeringsforslaget stod der: for Drankerhygdomme og for andre der nævnte Sygdomme gives der ikke „Bengehjælp“. Folketinget forandrede man det til „Hjælp“, og jeg kan umægtelig ikke se nogen som helst Fare ved, om man siger enten det ene eller det andet, det er jo kun en fakultativ Bestemmelse og ikke nogen obligatorisk, den giver kun Sygekasserne Ret til i deres Vedtægter at optage den Bestemmelse, og jeg tror ikke, der er nogen Fare for, at man vil anvende denne Bestemmelse paa nogen inhuman Maade. Det kunde ske paa 2 Maader: baade fra Sygekasserne og fra Sygehusene; jeg tror ikke, der er nogen virkelig Fare derfor, medens det paa den anden Side kan være meget godt over for den Slags Sygdomme, at Sygekasserne dog staa med en vis Magt over for de paa-gældende, som der dog ikke er nogen særlig Grund til at være føjelige over for.

Formanden: Det ærede 5te Medlem for 1ste Ares (Knudsen) har Ordet for en kort Bemærkning.

Knudsen: Jeg vil kun gøre en kort Bemærkning i Anledning af den ærede Ministers Udtalelser om Ændringsforslaget Nr. 8. Jeg skal til disse Udtalelser tillade mig at knytte den Bemærkning, at de Medlemmer, som her er Tale om skulle kunne vedblive at være i Kassen, ere for Tiden Medlemmer af de bestaaende Sygekasser, og de Fordringer, som Vægerne stille til Sygekasserne, eller den Basis, hvorpaa Honorar-spørgsmaalet hviler, er altsaa til Stede. Man vil altsaa ikke forrykke de bestaaende Forhold i Sygekasserne ved at vedtage det Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille; men desforuden er der ikke noget til Hinder for, at Sygekasserne for Fremtiden ville kunne sætte en Bestemmelse ind i deres Vedtægter om, at ligesom saadanne Medlemmer ikke have nogen Ret til Tilskud fra Statskassen, saa maa de ogsaa bære sig for Bestemmelsen om, at de ikke have nogen